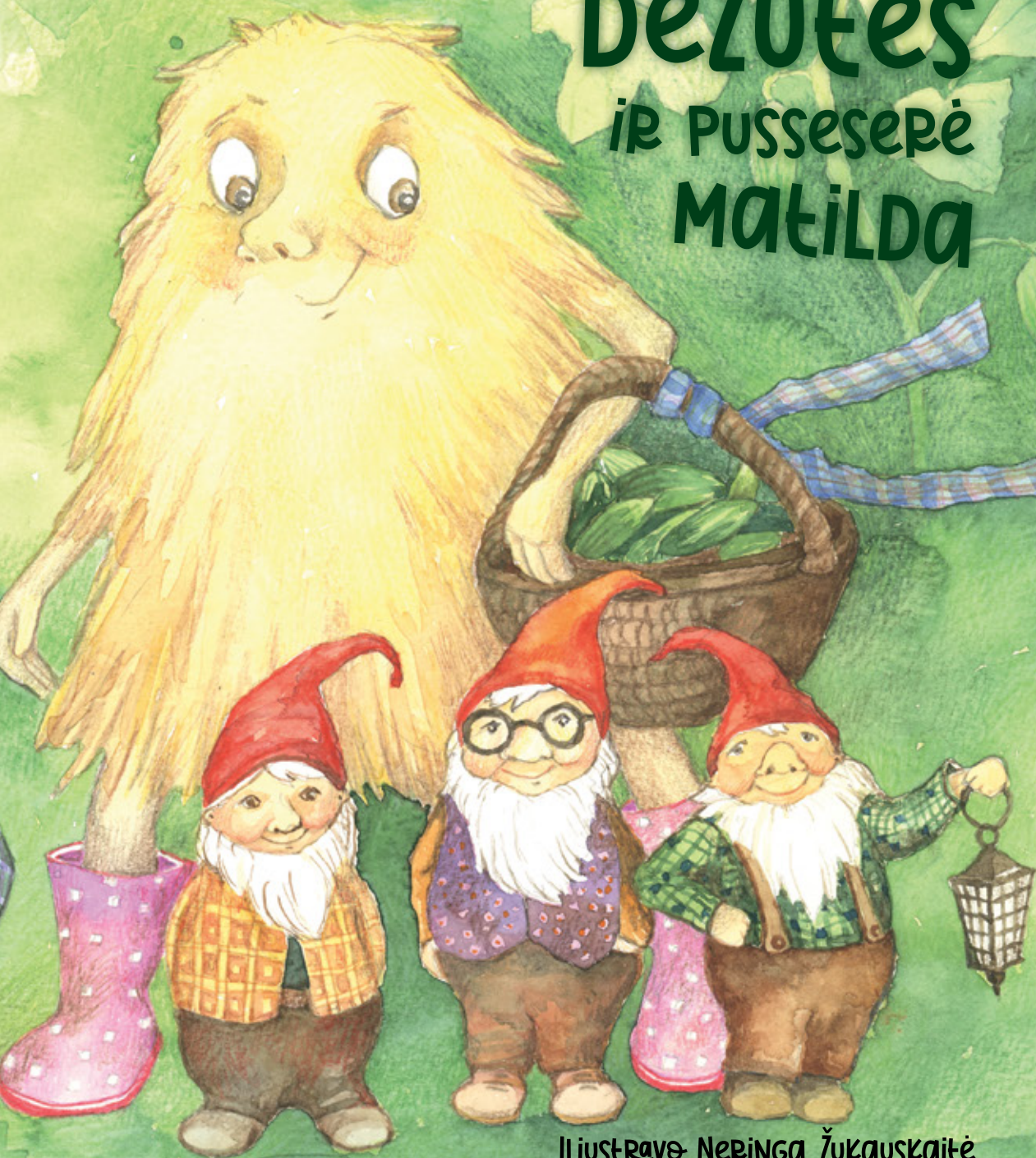

ALVILĖ RIMAITĖ

KUKŪ iš PAŠTŲ DĖŽUTĖS IR PUSSESERĖ MATILDA

ILUSTRAVO NERINGA ŽUKAUSKAITĖ

MOLETAI

ASVEJOS EŽERAS

EGLINĖS
SODYBA

PAEŽERĖS
SODYBA

VILNIUS

KUKŪ
iš PAŠTŲ
DĖŽUTĖS
IR PUSSESERĖ
MATILDA

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Alvilė Rimaitė, 2021

© Iliustracijos, Neringa Žukauskaitė, 2021

© Leidykla „Nieko rimto“, 2022

ISBN 978-609-441-799-3

ALVILĖ RIMAITĖ

KUKŪ
iš PAŠTŲ
DĖŽUTĖS

ir PUSSESERĖ
MATILDA

Iliustravo Neringa Žukauskaitė

Vilnius
2022

PIRMAS SKYRIUS

LAIŠKAS

– Tuoj kūdikiai vystyklusose su motorais ims lakstyti! – atskriejo balsas paskui birzgiančią ir dūmų debesis keliančią Adelę. Krūptelėjęs ėmiau dairytis pilkojo pono Knopkės palto. Devyniasdešimt devyni iš šimto piktų žodžių, ištariamų mūsų kieme, priklauso šiam kaimynui. Neginčytina nuosavybės teise.

Tačiau šįsyk, vietoj niūrios aukštos figūros, mano akys įsirėmė į gerokai žemesnę ir apvalesnę moterišką žmogystą. Tarsi didžiulis kamuolys ji plaukė tarp kiemo automobilių, nenumaldomai artėdama link manęs.

– Berniuk! Kur čia pirma laiptinė? – sududeno storu balsu pripūškavusi. Ir šluostydamosi rasotą nuo karščio kaktą pridūrė: – Greitai namus statys taip, kad įėjimo nė su žiburiu nerasi!

Sutrikęs mostelėjau į mūsų laiptinės pusę ir lengviau atsikvėpiau žmogystai nusiyrus tolyn. Per plauką išvengėm nemalonumų. Nušokęs nuo riedlentės sustabdžiau pro šalį minančią sesę.

– Adele, tučtuojau liaukitės! Abu! – sušnypščiau pusbalsiu. Nepažįstamoji ponia, saugiai nutolusi, kopė laiptukais link laiptinės durų. Tačiau vis tiek buvo baugu, kad išgirs.

Pykti galėjau tik ant savęs. Pats sutikau, kad sesė kuprinę prirtvirtintų prie dviračio bagažinės. Su viduje tupinčiu Kukū. Mūsų mylimu ir brangiu bičiuliu, kurį vieną dieną radome savo pašto dėžutėje. Ir kuris, didžiausiam mano ir Adelės džiaugsmui, dabar gyvena mūsų namuose. Kukū ne tik truputį juokingas ir baisiai mielas, bet ir turi keletą keistenybių. Vos kelias valandas nevalgius, jo pilvas ima siaubingai burgzti. O ilgiau nesiprausus ar išsipurvinus, nuo Kukū ima skliti stipri smarvelė. Net dūmai

rūksta! – išdidžiai apie tai sako pats Kukū. Bet tėvai, sutikdami, kad Kukū gyventų kartu su mumis, šiuo klausimu buvo nepalenkiami.

– Jokių smarvelių. Jokių dūmų. Jokio triukšmo, – tvirtai pareiškė mama. – Tapęs mūsų šeimos nariu, Kukū turi būti visuomet švarus ir pamaitintas.

Kaip tik toks Kukū dabar nebuvo. Mudu su sese paleidome jį tuščiu pilvu po lietaus sumirkusioje kiemo smėliadėžėje. Kukū pasiritinėjo kelis sykius, aplipo drėgnu smėliu ir nuo jo akimirksniu ėmė sklisti smirdukiški dūmai. Pilvas savo ruožtu burzgė kaip pašėlęs. Mūsų bičiulis spėriai šmurkštelėjo bagažinės kuprinėn.

– Motosyklas! – sukrykštė Adelė ir nurūko per kiemą tratėdama ir spjaudydama dūmus. – Mykolai, aš turiu mo-to-sy-klą!

– Tikrai taip, rožinį ir su pritaisomais ratukais. Tokie ir būna rimti motociklai, – nusijuokiau. Tačiau žiūrėdamas, kaip linksmi sesė burgia per kiemą, jau rezgiau mintį, kaip motorizuoti savo riedlentę. Iki kieme pasirodė nepažįstamoji ponija, šią akimirką kažką metanti į pašto dėžutę.

Palaukit! Į *mūsų* pašto dėžutę!

Apvalioji moteriškė pasikuitė po savo krepšį ir dar į kelias pašto dėžutes įmetė mažus popierėlius. O į vieną – aiškiausiai mačiau – sugrūdo storą blizgantį žurnalą. Juk tai naujoji paštininkė! Mama buvo sakiusi, kad senoji žada išeiti iš darbo.

– Adele, Kukū, mes gavome paštą! Pašto dėžutėje kažkas yra, – sukuždėjau degdamas iš smalsumo. Pastaruoju metu net reklamos lapeliai tapo retenybe, o dabar aiškiai mačiau, kad paštininkė įmetė panašų į voką daiktą. Tai būtų įvykis – juk šiais laikais tikrų laiškų veik niekas neberašo!

– Ne už kalnų ta diena, kai pašto dėžutes prie stogų ims tvirtinti, – suburbuliavo paštininkė šnopuodama pro šalį. Akivaizdu, jai smarkiai nepatiko, kad iki laiptinės durų turėjo palypėti kelis laiptelius. Jeigu vyktų bambėjimo varžybos, ponas Knopkė turėtų stiprią varžovę, pamaniau stebėdamas, kaip kamuolio formos kūnas piktai ritasi per kiemą.

Ilgiau svarstyti nebuvo kada – mūsų laukė paslaptingas siuntinys. Keliais šuoliais įveikę laiptų maršą, aš, Adelė ir vis dar siaubingai teberūkstantis Kukū įbedėme nosis į pašto dėžutę. Tarp dulkių kamuoliukų ir voratinklio draiskanų gulėjo melsvas apystoris vokas. Tikrų tikriausias laiškas.

ANTRAS SKYRIUS SURAUKTA NŪSIS IR EŽERAS SU MEDŽIŲ ATSPINDŽIAIS

Užrašas ant voko patvirtino, kad laiškas pašto dėžutėje atsidūrė ne per klaidą. Jis iš tiesų skirtas mūsų šeimai. O tas dailias, ranka raitytas raides buvau matęs ir anksčiau. Tik negalėjau prisiminti kur.

Dabar melsvasis vokas gulėjo tiesiai prieš mus ant virtuvės stalo. Atrodė, kad net skylę staltiesėje išsvilins – taip rūpėjo jį greičiau atplėšti. Tačiau privalėjome sulaukti, kol grįš tėvai, – jei laiškas skirtas visai šeimai, skaityti turime drauge.

TURINYS

- 1 SKYRIUS Laiškas 5
- 2 SKYRIUS Suraukta nosis ir ežeras su medžių atspindžiais 9
- 3 SKYRIUS Pusseserė Matilda 13
- 4 SKYRIUS Surūgusi kaip rūgpienis 15
- 5 SKYRIUS Nuotyčiai prasideda 19
- 6 SKYRIUS Močiute, mes atsivežėm Kukū! 23
- 7 SKYRIUS Svarbu – ne briuseliniai 26
- 8 SKYRIUS Tai mūsų Kukū! 29
- 9 SKYRIUS Irstomės valtimi 32
- 10 SKYRIUS Pasirodo ponja Griausmingoji 36
- 11 SKYRIUS Keliaujame į Eglinę 42
- 12 SKYRIUS Snieguolė ir septyni nykštukai 47
- 13 SKYRIUS Kad tik būtų tų nykštukų! 50
- 14 SKYRIUS Tėvukas ir močiutė nepaliauja stebėtis 53
- 15 SKYRIUS Ponas Knopkė valgo pyragą 55
- 16 SKYRIUS Gūdi naktis ir ramunės motušei 59
- 17 SKYRIUS Rytas Paežerėje 64
- 18 SKYRIUS Pyragas pusryčiams 67

Nuo tada, kai Mykolas ir jo mažoji sesutė Adelė savo pašto dėžutėje aptiko paslaptinę padarėlį vardu Kukū, visi trys labai susidraugavo. Net į kaimą pas močiutę keliaus drauge su paslaptinguoju įnamiu. Lauktų nuostabios atostogos, jei ne paniurėlė pusseserė Matilda, kuri taip pat viešės kaime. Bet gal ir su ja įmanoma susidraugauti?

Alvilė Rimaitė – lietuvių vaikų rašytoja, sukūrusi knygas „Kukū iš pašto dėžutės“, „Kliukliukas, arba keletas istorijų, nutikusių vienam gauruočiui“ ir „Šnurpio atostogos“. „Kukū iš pašto dėžutės ir pusseserė Matilda“ – jau antroji mažiesiems skaitytojams ir visai šeimai skirta knyga apie brolio, sesės ir šauniojo Kukū nuotykius. Seriją apie Kukū iliustruoja dailininkė Neringa Žukauskaitė.

Redaktorė Giedrė Kmitienė

Korektorė Eglė Devižytė

Maketavo Miglė Dilytė

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

MOĻĒTAI

ASVEJOS EŽERAS

EGLINĖS
SODYBA

PAEŽERĖS
SODYBA

VILNIUS

KAS GYVENA PAŠTO DĖŽUTĖJE?

Laiškai, laikraščiai ir reklaminės skrajutės, atsakysite.

O štai Mykolo ir Adelės pašto dėžutėje apsigyveno Kukū.

Nežinote, kas tas Kukū? Tai toks gauruotas padarėlis, kurį reikia labai kruopščiai maitinti ir prausti, antraip...

Na, bet nereikia visų paslapčių iškart išduoti.

Svarbu žinoti, kad Mykolas, Adelė ir Kukū – neišskiriami draugai. Tokie neišskiriami, kad Kukū kartu keliaus pas močiutę į kaimą paviešėti. O ten juk taip smagu. Bet šįkart drauge svečiuosis pikčiurna pusseserė Matilda. Nuotykių ir linksmybių su ja nebūna... Bet kartu keliauja Kukū, tad galima tikėtis šio to DAUG įdomiau!

SUŽINOKITE,
KAIP VISKAS
PRASIDĖJO!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-799-3

9 786094 417993